

★ ★ చార్జిషిట్ కోసం వేచి ఉన్నది ★ ★

అ ప్ప డి ఆ త్మ

డి. వి. యన్. శాస్త్రి

అప్పుడు గబుక్కున లేచేడు. చిన్న బుడిదీపపు సన్నని వెలుగున చిరిగిన దుప్పటి ఎత్తి కుక్కు మంచాన్ని పరికిలిస్తున్నాడు. మంచంకర్ర బీటు వేసినచోట దాగబోతున్న నల్లల్ని చేత్తోనొక్క చంపుతున్నాడు. అప్పడికి యిది క్రాంతకాడు. రోజూ యిదోక అలవాటైపోయింది. నలులంటే ఒకవిధమైన పగ వాడికి. ఎంచెతనూ అంటే, అసలే రకంలేదు వాడి శరీరంలో. ఆ ఉన్న రక్తాన్ని పీలుస్తున్నాయి ఈ నలులు. నలులంటేనే కాదు పగ, ఎలుకలన్నాను. ఈ మధ్యనే వడ్డి మీద అప్పుచేసి కొన్ని నెలల కోటాబట్ట కొన దానికి వెళ్లి, లోనుటి అప్పడి చదువు తేమి చూసి అలా వెళ్లే నూమూలు ఇరీడుకన్న ఎక్కువ ఇచ్చి కొన్న పెంజకి కన్నాలు వెట్టేయి ఎలుకలు. కొంతనేపు లుల్ని చంపేక, చీకట్లో ఇటు అటు పగ నూ కోటాబట్ట ఎలుకల్ని అడుముతున్నాడు. అ గుడ్డను వీచితంగాది రోజూవీ ఖుటులలో ఇద్దరి పలు.

వినుగు ఒక్కమాదగా మాయమయ్యేవి. ఏదో తరంగాలు పొంగిపొరలి వచ్చేవి అప్పడి వూద యంలో. సంపూర్ణమైన మానసిక సంతృప్తితో వెళ్లి పడుకోనేవాడు. కాని ఈరోజు అలా కాలేదు. ఆ దినం ఉదయమే అప్పడి వెళ్లం పుట్టింటికి వెళ్ళిపోయింది.

నెలరోజులలో అప్పడు ఇంకా కోటాబట్టా డు, అలవాటులొద్దీ బుడిదీపం చూపదగరకి తీసుకు వెళ్ళేడు. చాపి ఖాళీగా ఉంది. పీటుక్కున జ్ఞాపకంవచ్చింది వెళ్లం ఊరికి వెళ్లిందని, ఒక్క మారుగా గుండె అగిపోయిందనిపించింది; మర ఊటమే గొంతుక వేపు గాతులు వేసోందనిపిం చింది. ఏమీ తోచలేదు. ఎక్కడతేనే కోపం వచ్చింది నలులమీద ఎలుకలమీద.

గబగబ వెళ్ళి లోక్కోళ్ళన్నీ నల్లల్ని నొక్కే డు. రోజుకోసంజటికి బతుగలేక ఎలుకల్ని తగమడం కలుగదలుచెట్టేడు. ఇండాలో ఒక ఎలుక తే మరీ అలగకట్టింది. గాగుడు మూసలొడింట్లో అప్పడికి వరీ కోపంవచ్చింది. అది దొంగిలినే ఎక్కోవాడీ, కాని తుదకక తలుపు సందులోనూ డి వీటిలోకి పొరిపోయింది.

దానివెంటే అప్పడు తలుపుతీసి గంతువేసేడు వీధిలోకి. బయట చల్లటి వెన్నెల కాస్తోంది.

అది మిగిలిన రోజులలో ఈ రోజులో ఒక ఖేలం పండు. అప్పుడు వీలుతులో ఆ క్రందని చాప మిగిలిన ఖేలంగా నిద్రపోతున్న వెళ్లం ముఖం గ్రోసేనాడు. అమానుష దీవులమీద ఉన్న తికారు,

అంకం... *

చతుర్ముఖ వైశాం భావకం వచ్చింది అప్పటికి. గుర్తులూ చదివినట్టాడు. ఎలాక మాట మరచి పోయాడు.

మనోక నెలలో తానుకూడ తండ్రితవుతాడు. గొప్పవార్షింట్లో కొడుకు పుట్టే ఎంత బాగా ఉత్సాహం చేస్తారు! తానూ చేస్తాడు, ఎందుకు చేయకూడదు? వాళ్ళంత బాగా చేయలేక పోవచ్చు. తెల్లినవాళ్ళందరికీ మికాయి పంచి పెట్టాడు? పంచదార ఎంతెలా దొరుకుతోంది. ఖరీదు ఎక్కవైతేయేం? పుట్టబోయే పిల్లవాడి అదృష్టం కాబోతుంది! తనకి పది రూపాయలు ఎక్కువచేసేయ కంపెనీవాళ్ళు, కార్మిక సంఘం ప్రారాధనలు. తనూ, తన వైశాం ఉన్నప్పుడు ఇరవైరూపాయ లిచ్చేవారు. కొడుకు కూడా రాబోతుంటే, 20 చేసేడు! (పుట్టబోయే శిశువు మొగ్గవాడికింకే రూఫీచేసేసుకున్నాడు అప్పుడు)

ఇంత అదృష్టంతో వస్తున్న కొడుక్కి షాక్ట రీలో పనిచేయనీయడు. చదువు చెప్పించి 'బాబూ'గా తయారుచేస్తాడు. దబ్బెందుకు చదువు చెప్పించడానికి? ఆపభ్య కార్మికసంఘం వాయకుడు చెప్పలేదూ, స్వరాజ్యం వచ్చిందనీ, పిల్లలందరికీ దబ్బుకొరలేకుండా ఇన్సూరెన్స్లో చదువు చెప్పారనీ? స్వరాజ్యం అంటే సరిగా ఆరంభాలేదు, కాని స్వరాజ్యం రావడం తనకు ప్రవాడికి చదువు అబ్బుతుంది కదా!

వాడు చదువుకుని పెదవాడేయక తల్లిని ముఖపెట్టాడు. తన మాటకేం? ఎలాగో గడిపినాడు. కాని, సాపం! వరాలన్ను ఎంత కష్టపడే పోనోంది తన దగ్గర? అయినా, తానంటే ఎంత 'ప్రేమ'! వరాలన్ను! వరాలన్ను! ఒక్కొక్కప్పుడు లేవకపోతేవరకు బియ్యం చాలవని అనుమానంగా ఉంటే లాకు తిగించుకొని తనకు పెట్టేది, మొగాదని.

ఎప్పుడు దబ్బుకొర దోచుకుంటా న్నారకుతుంది బియ్యం, సో 'బాక్' టైట్లు ఉంటాయి, కాని వీటి దబ్బుకొర లెక్కలంటూ ఎప్పుడు చుట్టగా ఉంటే కష్టమే! నువ్వులు తీర తునుకుగిగి వచ్చేది, దాని వీటి వజ్రాలవడి తగిలి, అది తిక్కేది! తుగాలన్ను!

ఇలా అలాచిన్నా వైష్ణోలో శరీరంమీద కన్ను విమీలేవంటా బతుకు నిద్రపోయిన అప్పటికి తెల్లదారురూమున తటాటా తేలివచ్చింది.

ఆనందవాణి పోస్తుబాక్సు నెంబరు

1583

చందాదారులు, వ్యాపకర్తలు, ఏకెంట్లు తాము ఆనందవాణికివ్రాసే ఉత్తరాల చిరునామాలో వై నెంబరును తప్పక ఉదాహరించవలెను. లేనిచో మాకు ఆ జాబులు చేరడంలో ఆలస్యం జరగవచ్చు.

—మేనేజరు

వసంతకాలపు ప్రభాత వాయువులు చల్లగా సోకడం చేత, Xజగజ్ వణకేడు.

లోపలికి పోయి పడుకుని, ప్రాధున లేచినట్టి అప్పటి ఒళ్ళు నొప్పలు వెటొంది, ముఖ్యంగా వక్షసులభాగంలో. జ్వరం ఒత్తినమాదిరి ఏమీ తోచకుండా ఉంది. షేకర్లకి వెళ్ళాలి, కాని వెళ్ళబోయేసరికి చాలా నీరసం అనిపించింది. రాతేనని కలవువీటి రాయించి ఎవరిచేతికెన ఇచ్చి పంపిద్దామన్న అప్పటికప్పుడే ఆలస్యం ఆవడం చేత అందరూ వెళ్ళిపోయారు. అప్పటి చివర్నులో భయం పలుకుంది. మొన్ననేకదూ క్షిప్రకే అధికారు చెప్పటం వూ ఉండిపోయినాళ్ళవే ట్టిసాం అని నోటీసు పంపేరు. ఏమిటి ఏమీనూ అలసేకపోవే? కొంపతీసి ఉన్నది అనుడూ ఏమిటి? ఎవరుచూస్తారు అనినది అ తేల్చేటో, తోలినది చేస్తేనే, తేల్చిన దబ్బు చూసుకు జూ వుంది. దానితోనేను ఆ పాపిష్టి బాగుంటుందా? ఒకే ఏట పెట్టి పోసిపోయి తుంటున్నా? మూడు నెలలలోక పంపిస్తే ముగ్ధం అను ఏళ్ళిం నిమి తన పను పంపటం వూ, సాపం, ఆ యొను గారుచూడ్రం ఏలా చేవులాడుతాడు?

అబ్బా! నొప్పి ఎంత ఎక్కువై పోయింది!

అంటూ అప్పుడు కుక్కమంచమీద కూల బడాడు. కొంతసేపటికి కళ్లు మూసేడు. తెలివి తప్పింది కాదుకదా?

ఆనాటి కలులకి, ఎలుకలకి పూరి అయిన స్వాతంత్ర్యం దొరికింది కలులు అడవిగా కుట్టు స్నాయి. అప్పడీ శరీరాన్ని, ఎలకలు అడవిగా కిచకిచలాడుతూ ఇల్లలా పరుగులు పెట్టుస్తాయి. అప్పడీ ఉన్దం కొంతసేపు తెలివి తప్పిస్తోంది, కొంతసేపు తెలివి తప్పిస్తోంది. తెలివి ఉంటే మాత్రం వాడేం చేయగలడు ఆ అస్పృహతో? ఆశక్తుల్ని చూసే శక్తివంతులు పెట్టవలసిన అల్లర్లని పెట్టకండా ఉంటారా?

ఆ సాయింత్రం అప్పడీతో కలిసి పనిచేసే ఎంకడు 'ఏం చెప్పా, పనికి రాలే దప్పడు' అని ఒక మారు చూడడానికి వచ్చి వీడి సితిమాసి ఆశ్చర్యపోయాడు. వెంటనే వెద్యుడికోసం వెళ్ళేడు.

శ్చేక్రీ వెద్యుడే, కాని జబ్బెవరికో తెల్పు కొని సరేలే, వసాకు తిర్వాత. ఇప్పటికి ఈ యందు తీసుకో-విమిటన్నావు? ఉచ్చమా?" అని, ఒక కాతంమీద ఏదో మండురాసి ఎంకడిచ్చేడు.

అప్పడిలాంటి వాణ్ణి పరీక్ష చేసి యంది సే పిమిటి లాభం ఆ వెద్యుడికి! తన ఇల్లా నుక్కకి కానా తీసుకోనే సుకువుల జాక్రొన్ని పిలిపించి, చూసిపిచ్చి, దానికోసం ఆస్పత్రి చూసేసి, ఎంత కష్టం డా డే కుంటారా? నుక్క రాత్రి ఎక్కడో భయం కలుగ జాయలేదూ దొంగల బారి నుండి?

శ్చేక్రీ ఆస్పత్రిలో మందు తీసుకొని, అప్పడికి తోడుకోసం తన తల్లి రత్నాలమ్మని వెంటబెట్టు కొని అప్పటి టికి చేరుకున్నాడు ఎంకడు.

అప్పడికేలే, ఒంటిమీద స్పృహ బాల్తిగా లేదు. ఆనారా, ఆస్పత్రి మందు బలవంతాన్ని కాడి నోటా పోసేరు. ర్నాతలా కాడి సితి మార లేదు, మర్నాడూ అంతే. ఎంకడు యిదంతా చూసి కొంచెం భయపడాడు. తన పవేళ్ళ కొడు కుని వరాలమ్మని వెంటనే తీసుకురమ్మని పంపేడు.

శ్చేక్రీ అధికారు అప్పుడు రెండురోజులె కా పనిలో ప్రవేశించలేదని ఒక ఛారిషీటు అప్పడి చిరునామాకి పంపేరు; 'పనికి రాకపోవడానికి

కారణం వెంటనే తెలియవచ్చవలసిందనీ, తగినంత కారణం లేనిదే పనికి రాకపోలే ఉద్యోగం తీసి చేయబడుంది' అని. ఎంకడు చెప్పేడు అధికారి తో; 'కాని వారి ఉద్యోగధర్మం వెరవేళ్ళను వారు!'

చూడో రోజుకి అప్పడి స్థితి సంజేహాన్ని కల్పించింది. ఊపిరి అడకుండా ఉంది సరిగా. ప్రాణనాయువులు ఊపిరితిత్తులలోకి బలవంతంగా పంపడం సంఘానికి ఉపయోగపడారన్న వాళ్ళే! కాని అప్పడిలాంటివాళ్ళు ఊపిరితిత్తులలోకి ప్రాణ నాయువులే అసలు వెళ్ళడానికి నిరాకరిస్తాయి!!

వరాలమ్మ బోరుబోరుమని ఎద్దుకుంటూ వచ్చింది. వచ్చి చూసేసరికి గుండెల్లో రాయి పడింది, అప్పడి కళ్లు మూతలుపడి ఉన్నాయి. ఒళ్లు కదలిక లేదు. మధ్యమధ్య కళ్లు విప్పినా, కొద్దిరోజులక్రిందటే ఆత్మిమేమతో మాటాడిన అప్పడు కాదు తొంగిచూడడం వాటిలోంచి, ఎవరో భయంకరమైన వ్యక్తి. యముజా? ఒక్క మారుగా వరాలమ్మ బుర్ర తిరిగింది. క్రింద పడి పోయింది తెలివితప్పి.

తిరిగి కళ్లు తెరిచి చూసేసరికి ఎంకడూ, రత్నాలమ్మ కంట తడిపెట్టుకుంటూన్నారు. వరాలమ్మ వెలిదానిలా చూస్తోంది కాళ్ళిద్దరినీ. కొంతసేపటికి ఆతికట్టంమీద అప్పడి తలతిట్టు కూర్చుని అప్పడు తో మెలిమెలి గా గమాస్తాల్లా మాటాడడం ప్రారంభించింది, ఎంకడికి రత్నాలమ్మకీ విగబడకుండా! మధ్యమధ్య జ్ఞానం తెచ్చుకుని మాటలు మానేసి వాళ్ళిద్దరినీ చూస్తోంది.

ఎవరో తలుపు తీసేరు. ఎంకడు తలుపు తీసే శ్చేక్రీ బంట్రోతు తెచ్చిన ఉ తరం అందుకున్నాడు. విప్పి చూసేసరికి, చదువు రాకపోయినా వైభిరిబట్టి తెల్పుకున్నాడు అధికారు పంపిన ఛారిషీటుని.

ఛారిషీటుకోసమే అప్పుడు చేచి ఉన్నట్లు, మరొక అరగంటలో వాడి ఆత్మ నిడుదల పొందింది.

వరాలమ్మ ఎద్దుకి తాళం వేస్తున్నాయి ఎలుకలు, వాటి కిచకిచలతో!!